

е блаженъ и желај, макаръ че той е осажденъ (отъ человѣческы сѫдія), нѣ въ тај надѣждѣ да останѫ.»

Въ отношеніе на обвиненіе то, че той съвѣтувалъ народа да противостои съ мечь въ рука на онѣзи, които бы ся показали като непріятели на негово то ученіе, отговорилъ Той че гы увѣщавалъ спорѣдъ Еф. 6, 17 да ся въоружиѣть съ шлема на спасеніе то и съ мечя на върж тѣ, за да бранять Евангелскѣ истини, и че той положително изяснилъ, че какъ подъ думѣ мечь разбира слово то Божіе. Когато му казали, че Той е исказалъ това какъ ако не былъ той искалъ по своїкъ волѧ да дойде въ Констанцъ, не можялъ нито Бохемскій Краль, нито Императоръ тѣ да го принудять къмъ това, то Хусъ отговорилъ: «Азъ казахъ само, че въ Бохемиѣ има много благородни, които было отъ обычъ и любовь, ако това не бѣше моята свободна воля, тукъ да дойдѣ, лесно да мя заведжть на едно скрито и сигурно място, тѣй щото азъ наопакъ на волж тѣ на Ческыя Краль и на Императора не быхъ былъ принуденъ, тукъ да ся евихъ.» Когато извикаль единъ Кардиналъ: «Не! Вижте само, можъ ви безочливость та на той-зи человѣкъ,» то проговорилъ Йоанинъ отъ Хлумъ, когато ся подигнжало едно марморяне противъ Хуса: «Азъ самъ, прѣподобни отци имамъ когато са сравнилъ съсъ другы ты само малко силѣ и богатство въ Чешско, нѣ при сичко това быхъ могълъ